

חב"ד לצעירים

גליון מס' 34
 מרחשון
 ה'תשפ"ד

בישראל

צעירים ברוח < החדש והמתחדש במחוזות השונים של חב"ד לצעירים ברחבי הארץ

השלוחים של חב"ד בקמפוס וחב"ד לנוער בהסתערות נחושה על כל החזיתות לימין הלוחמים, לטיוד המוני בית ישראל ולהפחת רוח של אמונה וביטחון בקרב כל המי ומי • גליון סוער ומיוחד של מראות ותיאורים מכל הזירות

מי לכה' אכיל

C
 teen

חב"ד
 כל הלב לכל אחד

זך נחמ"ס

החמ"ל ש

שכל חב"ד בנקמפוס

חמ"ל הסיוע של חב"ד בקמפוס בפעילות נמרצת
מסביב לשעון • כל סוגי בקשות העזרה באים בחשבון
וכל הבקשות נענות אחת לאחת • עדויות מהשטח

כבר מיומה הראשון של המלחמה, עת עם-ישראל נתון תחת מתקפה רצחנית של אויבינו, ניתן היה לחוש ברוח ההתנדבות והעזרה שפייעמה בעם. בכל רחבי הארץ קמו ארגונים שבאו לתת כתף לכוחות הביטחון, למשפחות השכול ולזורחים הרבים שפוגו מבתיהם בקו האש.

"מיד לאחר שמחת תורה, במקום לפתוח שנה אקדמית חדשה, עמוסה בפעילויות ותוכניות מיוחדות, נכנסנו לתוך ימי לחימה קשים, והתחלנו לחשוב איך אנחנו יכולים לסייע לעם ישראל בתקופה זו", מספר הרב חיליק קפלן מחב"ד בקמפוס על הפעילות המיוחדת שהוקמה יחד עם סטודנטים מכל הארץ.

"ישבנו יחד עם קבוצת סטודנטים, יושבי-ראש אגודות מכל הקמפוסים, וחשבנו כיצד ניתן לתרום את חלקנו. הבנו שיש לנו ביד כוח גדול, של אלפי סטודנטים שנמצאים עמנו בקשר ויכולים לעזור בכל מה שנדרש.

"פתחנו ערוץ ב'וואטסאפ' עבור סטודנטים שמעוניינים להתנדב. תוך כדי הרישום, התחלנו לקבל פניות מאותם סטודנטים על חבריהם במילואים המבקשים ציוד או אוכל, משפחות שזקוקות לאירוח ועוד. מיום ליום הקבוצה גדלה במספר המשתתפים ואיתה גם הפניות שהגיעו אלינו. התפקוד הוא כמו חמ"ל צבאי: מקבלים פניה, פותחים משימה במערכת, מזינים את כל הפרטים הנדרשים ומפיצים אותה בערוץ. אנחנו בחמ"ל מקבלים מענה ממי שרוצה להתנדב ומחברים אותו לפונה, וכמובן נמצאים במעקב לראות שהמשימה הושלמה בהצלחה.

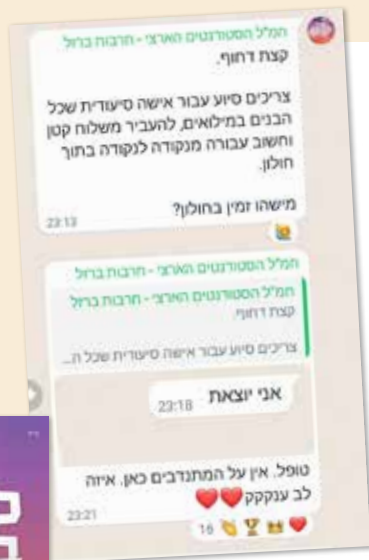

"רק בשבוע האחרון הצלחנו לטפל ב-150 פניות, שרובן גם טופלו ע"י הסטודנטים עצמם. סטודנט ממכללה מסוימת הציף בעיה, וסטודנט מאזור אחר שראה את הבקשה נענה וטיפל בה.

"אחד הסטודנטים יזם רעיון לארח קבוצת משפחות מהדרום. הוא הצליח להשיג מבנה לאירוח אך ללא ציוד מתאים. הפנייה הועברה אלינו וסטודנטים רבים נרתמו: אחד נסע לארגן מזונים, סטודנטית אחרת התנדבה לבוא בכל יום ולהעסיק על הילדים, וקבוצה אחרת של סטודנטים ביצעה התרמה של מזון ומשחקי ילדים.

"החמ"ל גם סייע במקרים מורכבים של חיבור בין מוסדות, כמו בתי-רפואה ובסיסי צה"ל הזקוקים לכמויות גדולות של ציוד, לבין סטודנטים שהצליחו להפעיל את קשריהם במקומות העבודה

או במשפחה ולסייע. במקרה אחד השיג סטודנט כמות גדולה של ציוד שינה שהיה חסר בבית הרפואה לנוכח העומסים. במקרה אחר נעשה חיבור בין אנשי רכש ולוגיסטיקה לבין גדוד מילואים שהיה זקוק למוצרים ספיציפיים."

משדרטפים ועד משלוחים

כמובן, גם פניות קטנות ואישיות זוכות לטיפול: "קיבלנו פניה מאישה סיעודית שבניה משרתים במילואים, והיא צריכה לבצע שליחות דחופה בתוך העיר, ואין מי שסייע לה. מיד נרתמה לכך סטודנטית המתגוררת באותו איזור ופתרה את הבעיה.

"פניה נוספת הגיעה מתושבת הגולן שבעלה הוקפץ למילואים באיזור הלחימה בעזה, והיא רוצה להעביר אליו חבילה מהבית. אחד השלוחים במכללות הדרום נרתם להעביר את החבילה מאזור המרכז לדרום, וחיששנו מתנדב להעביר את החבילה מהצפון למרכז. תוך רגעים ספורים התנדב סטודנט צפוני לדאוג לשליחות ולהביא את החבילה למרכז, ומשם החבילה הועברה ע"י השליח לבסיס בו משרת הבעל."

בשעת ערב מאוחרת התקבלה הודעה בחמ"ל: "קבוצת מפונים מאזור העוטף מתארכת במעונות הסטודנטים של המכללה, אך חסרות להם כריות ושמיכות. מישהו יכול לעזור?"

לאחר שעה הודיע החמ"ל כי סטודנט מאותה מכללה השיג תרומה של כלי מיטה, ודאג כבר באותו ערב להביא אותם למשפחות.

השליח הרב הירשי אלפרוביץ מצוות החמ"ל מוסיף ומספר: "הבקשות

המלל הסטודנטים הארצי - חרבות ברזל
בילנסון פתח תקווה
אטמי אונייט וקיסויי עיניים

שלום, שמי אביבית, אני אחות בבילנסון, המחלקה שלי עם עוד כ-4 מחלקות נוספות נמצאות בתיווך עם כל המטופלים. נשמח אם תוכלו לסייע לנו לגייס 200 יח' של אטמי אונייט וקיסויי עיניים לטובת המטופלים שנמצאים בתנאי תיווך ללא אפשרות לכבות את התאורה העיקרית. הפריטים הללו לא נמצאים כרגע במלאי בבית הרפואה

לסיוע, נא לפנות ל- 054-662-2291
אביבית

חמ"ל המתנדבים של חב"ד בקמפוס לפניות יש לשלוח הודעה למספר: 058-715-1691
20:48

כמה סטודנטים קנינו עוגה גדולה וממתקים וירדנו דרומה. ההפתעה על פניו של החייל הייתה שווה את כל הנסיעה. הוא התרגש כל כך שחב"ד הגיעו עד אליו אישית לחגוג לו בשטח. כאשר שמעו חבריו לפלוגה כי אנחנו מחב"ד בקמפוס, מיד שאלו אותנו אם אנחנו מכירים גם את השלוחים באוניברסיטה העברית, היות והם בקשר טוב איתם ומשתתפים בפעילויות השונות בקמפוס. מבחינתי זו הייתה סגירת מעגל מרגשת.

"באחד הימים", הוא ממשיך ומספר, "קיבלתי שיחה מאישה, שבתה וחתנה מגויסים למילואים, והיא כבר כמה שבועות שומרת על הילדים 24 שעות. היא פנתה אלינו ושאלה אם יש דרך שנוכל לעזור לה. מיד חיברנו אותה עם סטודנטיות מתנדבות מהאזור שלה, ששמרו על הילדים לכמה שעות, שיחקו איתם והעניקו לסבתא

כאן בשבילכם
פתחנו קו חם לסיוע בתקופה המתגרת שכולנו חווים

שירותי חב"ד בקמפוס כאן בשבילכם. לעידוד, חיזוק, עצה, הבלה, ארון קשבת או סתם לסייר

זמנים א-ה | 21:00 עד 23:00
חיים: 073-3181358

מחכים לשמוע אתכם

058-7351491

ייעוץ הינמי בנושאים משפטיים
לתושבי העוטף וחיילים

עם עו"ד רפאל חממי
המעניק ייעוץ חוקי במסגרת שירותי חב"ד לתושבי העוטף

מוצ"ש ושבתות 22:00 עד 23:00
חיים: 054-318-1778

ייעוץ הינמי לשאלות רפואיות
לנשות יישובי העוטף וחיילות

עם ד"ר אביה רחנטל
מומחית לנשים ולילדות במרכז הרפואי "ליאור"

זמנים שני ורביעי 22:00 עד 23:00
חיים: 09-963-6232 - שלוחה 3

החצר שלנו לחתונה שלכם!

סטודנטים, חיילים, תושבי העוטף האולם ביטל, האירוע נדחה! אנחנו כאן! מציעים לכם לחתנת בחצר שלנו

זמן טוב!!

058-7351491

אימון לזוגיות הינמי

שיחת אימון טלפונית לסטודנטיות - חיילות, תושבות העוטף וכל מי שמרגישה צורך בעקבות המצב

עם יפעת כרמל
מאמנת לזוגיות וחתונה ומנחת קול

שני ורביעי 22:00 עד 23:00
חיים: 050-2374770

הם רוצו להרוס, אנחנו נמשיך לבנות!

חלק משלל הפרסומים לפעילות של חב"ד בקמפוס בימי המלחמה

כמה שעות של מנוחה". (ראו כתבה מיוחדת על פרויקט הבייביסטיות לנשות הלוחמים).

המוקד הצפוני

"כבר בימי מגפת הקורונה, בזמן שכולם היו בסגר וסטודנטים רבים שהו בבית בחופשת סמסטר, הבנו את הפוטנציאל הגלום במאגר מתנדבים גדול, והקמנו את חמ"ל ההתנדבות של חב"ד בקמפוס - אוניברסיטת חיפה", מספר לנו הרב תנחום ריבקיין על המפעל ההתנדבותי שקיים אצלו כבר 4 שנים.

"פרסמנו לסטודנטים שלנו על האפשרות לתרום ולהתנדב, וכבר מספר שנים יש לנו מאות מתנדבים קבועים. בכל שבוע יוצאים סטודנטים וסטודנטיות לקשישים ברחבי העיר חיפה, דואגים להם לאוכל חם ולביגוד, ומסייעים בקניות וסידורים שונים.

"הפעם, מהיום הראשון של המלחמה זרמו למוקד החמ"ל פניות רבים מקשישים ומחיילים. פרסמנו בקמפוס כי החמ"ל מעלה הילוך, ומעתה יסייע לא רק לקשישים אלא גם לחיילים ולתושבים. סטודנטים רבים התגייסו ומיד התחלנו בפעילות.

"יצרנו קשר עם פלוגות מילואים באזור, והם העבירו אלינו את הבקשות שלהם. אחד הפרוייקטים שלנו הוא ארוחות שבת כשרות למהדרין לחיילים דתיים הנמצאים בשטח. בכל יום חמישי מגיעים כ-50 מתנדבים ומסייעים בהכנת מארזי סעודות-שבת, הכוללים חלה טריה, גביע לקידוש ומיץ ענבים, ומנה מבושלת ביתית וטעימה. אנחנו מוסיפים למארז גם מיני מתיקה וברכות שהסטודנטים כותבים לחיילים, וכמובן גם עלוני לימוד על הפרשה. בערב שבת יוצאים המתנדבים בזוגות לחלוקת המנות לחיילים במוצבים השונים.

"בנוסף, יצאנו במבצע 'חיזוק העורף': בשיתוף עם מחלקת הביטחון של העירייה, עזרנו בסידור והשמשת מקלטים ברחבי העיר. קבוצות של סטודנטים וסטודנטיות יצאו למקלטים שונים, דאגו לסדר ולנקות אותם, להביא צעצועים לילדים ולהפוך את המקום למרגיע יותר בעת צרה.

"כמו כן, לא שכחנו מה'מתמידים כסדרם', מסיים הרב ריבקיין, "הפעילות השוטפת עם הקשישים ממשיכה כל העת, ובימי המלחמה אף הכפלנו את כמות המנות המחולקות ברחבי העיר".

"חמ"ל המתנדבים הארצי של חב"ד בקמפוס מונה כיום למעלה מ-2000 סטודנטים מכל המוסדות האקדמיים בארץ", מסכם הרב משה שילת, "בכל יום מספר המשתתפים והפעילים עולה, והתגובות שאנחנו מקבלים מהשטח מרגשות ומחזקות אותנו להמשיך ולעזור ככל שניתן". ■

שומרים על ילדי המילואים

במיזם מיוחד של חב"ד לצעירים, מאות צעירות בכל הארץ שמרטפיות לילדי אבות שהוזעקו למילואים בגזרות השונות של המלחמה

המתנדבות הצעירות שולחות גם עוגות ופרחים למשפחות הלוחמים

המילואים נמצאים עדיין בשטח, משפחות רבות שעזבו את אזורי הלחימה ועברו לערים אחרות עדיין נותרו בלי מסגרות לילדים, ויש צורך במי שישמור עליהם ויהיה איתם.

"הדבר המרגש ביותר הוא, שלאחר מספר שבועות בהם הבנות שומרות על הילדים כבר נוצר קשר מיוחד בין המתנדבות לבין המשפחות. יש לי מתנדבות שהזמינו את האמהות עם הילדים אליהן הביתה לסעודות שבת, ובמקרים אחרים הכינו לילדים הפתעות ובאו לבקר אותם לפני שבת".

מיזם הראשונה של הלחימה גויסו בצו 8 מאות אלפי חיילי מילואים המשרתים ביחידות השונות. זהו גיוס המילואים הגדול ביותר מאי פעם. ברגע אחד נותקו חיילים רבים מבני משפחותיהם, מעבודתם ומשגרת חייהם ויצאו להגן על עם ישראל. חיילים רבים הם כבר בעלי משפחות, הורים לילדים קטנים. עם זאת, במלחמה הנוכחית 'כל הארץ חזית', בערים גדולות ומרכזיות מוסדות הלימודים עדיין לא פעילים והילדים נשארו בבתי ימים שלמים. בעקבות זאת, התגייסו בארגונים השונים של חב"ד לצעירים להקמת פרויקט ארצי לסיוע לנשות הלוחמים.

השליחה חיה ולס הפועלת עם צעירות דתיות מתארת: "במהלך השנה חברות במדרשת 'מעיינותך' מאות תלמידות אולפנה וסטודנטיות מהמגזר הדתי, בנות שנפגשות יחד ללימוד חסידות ולהתוודעות. עם פרוץ המלחמה, בנות רבות פנו אלינו במדרשה ורצו להתנדב למשימה החשובה - להיות לעזר לאמהות וילדים שנותרו בעורף כאשר האב יצא למילואים".

בתוך ימים ספורים הוקם חמ"ל ארצי, עם כ-20 רכזות אזוריות, שאיתרו את המשפחות שזקוקות לסיוע. כך נוצרו חיבורים בין המשפחות לבין המתנדבות שגרות באותו אזור. "הבנות אפילו הצטרפו לקבוצת שיח שבה פורסמו רעיונות לפעילויות ומשחקים שניתן לעשות עם הילדים".

אל הפעילות לא נרשמו רק בנות צעירות אלא גם נשים מבוגרות יותר ששמחו לקחת חלק במיזם ולעזור למשפחות.

"גם שנכנסנו לשגרת מלחמה, עדיין יש צורך בפרויקט. רבים מלוחמי

פרויקט בפריסה ארצית

גם החמ"ל הארצי של חב"ד בקמפוס נכנס לנושא השמרטפות עבור ילדי המילואים והמפונים. בשעת שגרה, יש לחב"ד בקמפוס קשר עם סטודנטיות בכל רחבי הארץ, והדבר סייע לחמ"ל לבצע את החיבור בין המתנדבות למשפחות בכל עיר ועיר, יחד עם השלוחים המקומיים.

"הסטודנטיות ממכרותינו פונות אלי כל הזמן ומבקשות לעזור ולסייע היכן שניתן", מספרת השליחה מרים גולדשטיין מקמפוס בית ברל. "היות ופתיחת שנת הלימודים נדחתה, יש להן זמן פנוי והן רוצות להתנדב כמה שיותר. לאחר כל בייבי-סיטר אני מקבלת הודעה מהאמהות כי הילדים כל כך נהנו עם הסטודנטיות, וגם הסטודנטיות עצמן כותבות לי כי הן מרגישות שההתנדבות ממלאת אותן ומעניקה להן סיפוק וכוח. הן כל כך מתלהבות מכל פניה חדשה שנכנסת למערכת ונמצאת לה התאמה, וזה מעורר

התפעלות.

"בעיניי, הדבר החשוב ביותר זו העזרה לאימהות עצמן. הן מתארות כי השעות בהן הסטודנטיות בילו עם הילדים היו הרגעים היחידים בכל השבועות האחרונים שהיה להן זמן ומרגוע לעצמן, והדבר העניק להן אנרגיה לימים הבאים". במקומות רבים צוידו הסטודנטיות היוצאות למשפחות במארזים ובהם צעצועים וחומרי יצירה לילדים, ואף שי צנוע לנשות הלוחמים.

"הפרויקט שלנו עורר הדים נרחבים, וגרם לקידוש השם גדול", ממשיכה לספר הגב' גולדשטיין. "בכפר סבא למשל, היו לנו מקרים רבים של משפחות מילואימניקים שעזרנו להם בשמירה על הילדים. הדבר התפרסם והגיע אף לאייטם בתכנית רדיו מרכזית, במהלכו השרדנית סיפרה על הפרויקט המיוחד והעלתה אותי לשידור לדבר על כך".

גם השליחה נאוה לבל מחב"ד לנוער

נס ציונה מתארת את ההיענות הגדולה בפרויקט ומשני הכיוונים: "קיבלנו המון פניות מהיום הראשון, והצלחנו לעזור ליותר מ-200 משפחות. מדובר במשפחות עם ילדים בגילאים שונים, כמו גם נשים הנמצאות בבית אחרי לידה. העזרה שקיבלו מאיתנו פשוט הצילה אותם. כך גם מצד המתנדבות, בנוסף לסטודנטיות פנו אלי נשים מבוגרות, סבתות לנכדים, שהציעו לבוא ולשמור על ילדים".

מדרשת מעיינותך, חב"ד בקמפוס וחב"ד לנוער בגיוס והפעלת מאות בייביסיטריות

**פעילות מסביב לשעון בכל
 סינפי חב"ד לנוער • תופעה:
 חיילים לוחמים בזירות
 השונות, בוגרי חב"ד לנוער,
 מתפקדים בגזרות השונות
 כשלוחים לכל דבר • כך זה
 נראה ונשמע בשטח**

במתקפה הקשה על הבסיס. למחרת יצאנו לבקר אותו והבאנו לו במתנה תפילין חדשות".

חת"ת ב'קוקפיט'

ממשיך לספר הרב ידגר: "כאמור, בוגרים רבים של הפעילויות שלנו נמצאים היום בחזית הלחימה. לפני מספר ימים צלצל אליי אחד הבוגרים וסיפר לי כי הוא מפקד כיום על פלוגת חיילים בשטח כינוס, והחיילים שלו זקוקים לצידוד בסיסי: בגדים, כלי רחצה וציוד נוסף. במהלך הימים הבאים הנערים שלנו ביצעו התרמות ושלחו ציוד רב לחיילים.

"יתרה מכך: נערים רבים המשרתים כיום בצה"ל משמשים כ'שלוחים' לכל דבר בגדודים שלהם. הם מציעים לחבריהם להניח תפילין, יושבים יחד ללמוד ולהתחזק, ומבקשים מאיתנו לדאוג להם לספרי תפילה ולימוד. את ההשראה והכוח לזה הם קיבלו בפעילות עם חב"ד לנוער לפני שנים.

"לכל בסיס שאליו הגענו הבאנו עמנו ספרי חת"ת לשמירה והצלה על החיילים. אחד הנערים שהשתתף בשיעורים של C-teen משרת כיום בחיל האוויר. הוא פנה אליי וביקש כ-20 ספרי חת"ת לטייסת שלו. הצלחנו להעביר אליו לבסיס את הספרים, והוא העביר אותם לטייסים שיוצאים למשימות. לדעתו, "מסיים הרב ידגר בהתרגשות, "זו הפעם הראשונה שטייסים לוקחים איתם חת"ת ביציאה לקרב".

פעילות ללא הפסקה

בשנים האחרונות זכתה אשקלון לתואר העיר המטווחת ביותר בארץ. בעשרת הימים הראשונים מאז שמחת תורה ספגה העיר

עם פרוץ המלחמה", אומר הרב משה שילת, "הבנו בכל מועדוני חב"ד לנוער בישראל שהבוגרים שלנו המשרתים בצה"ל זקוקים לנו עתה יותר מאי פעם. במקביל, גם בני הנוער שאינם משרתים הביעו את רצונם העז להירתם ולעמוד לימין הלוחמים, ככל שרק ניתן. "בעקבות זאת, פתחנו במגוון פעולות של התנדבות מקרב בני הנוער, על מנת לרתום את כל הטוב ואת כל מרץ הנעורים שלהם למען עם ישראל ולימין הלוחמים, ובכללם גם נשות הלוחמים הזקוקים לתמיכה וסיוע".

אחד הסניפים הקרובים ביותר לאזור הלחימה הוא חב"ד לנוער - נתיבות. פנינו לשליח לנוער הפועל שם, הרב מנדי ידגר, שתיאר את השעות הראשונות של פתיחת הלחימה.

"כבר במוצאי חג שמחת תורה הגיעו לעיר משפחות רבות מקיבוצי העוטף, שניצלו בניסים מהמאורעות הקשים. הם הגיעו לנתיבות ללא מזון וללא מקום להתגורר בו. נסעתי מיד לחמ"ל העירוני יחד עם מספר נערים, ופגשנו במשפחות הראשונות שחולצו מהתופת. פניתי לגבאי בתי-כנסת שנשאר להם מזון מסעודות החג שהתקיימו בצמצום, והעברנו את האוכל החם למשפחות.

"הקמנו במועדונית של חב"ד-לנוער חמ"ל עם נערים מתנדבים, והתחלנו לערוך רשימות של ציוד בסיסי ומשחקי ילדים עבור המשפחות.

"נערים רבים שהשתתפו בפעילויות של C-teen בשנים האחרונות, משרתים היום בכוחות הביטחון, בסדיר ובמילואים. אחד הנערים שהשתתף מספר שנים בפעילויות היה מהנפגעים הראשונים במוצב בקיבוץ סופה. במוצאי החג משפחתו צלצלה אלי ועדכנה כי הוא פצוע אך בחסדי השם חי, והתפילין שלו נשרפו כליל

הנערים

הלוחמים

אלי ולהביא לי ציצית', אמר. הוא לא היה מוכן לצאת מביתו עד שהגעתי אליו עם ציצית מהודרת. כך גם בוגרים נוספים צלצלו אלי וביקשו סיוע גשמי ורוחני: אספקת כיפות ותפילין שיצאו איתם לשטח, ספרי תהילים קטנים וקופות צדקה, וכמובן בקשות לאוכל חם וציוד מגוון.

"בסוף השבוע הראשון של הלחימה, הבניין לידי ספג פגיעה נוספת, ואז החלטנו לעבור עם הילדים למרכז הארץ. תוך כדי התמקמות עם המשפחה, התחלנו לבנות תכניות סיוע למשפחות הנערים שלנו באשקלון.

"עיקר הפעילות שלנו מתמקדת בביקורי בית לעידוד וסיוע. אשקלון, העיר הגדולה והשוקקת חיים, היא כיום עיר רפאים. לשהים בעיר יש זמן קצר של 30 שניות להגיע למרחב המוגן. בבתים רבים אין מ"ד, ואנשים חוששים ללכת ברחוב מחשש שתתפוס אותם אזעקה ולא יהיה להם מחסה.

"רכשנו מארזים יוקרתיים של שוקולדים, צירפנו אליהם את הספר 'תשובות לשאלות החיים' - מקבץ מענות קודש מהרבי בנושא אמונה ביטחון ושמחה - ומידי יום אני יוצא למשפחות הנערים לבקר אותם.

"ההשפעה של הביקורים האלו על הנערים ועל המשפחות עמוקה יותר משיעור תורה או פעילות. הם שמחים לראות את חב"ד על מפתן הדלת שלהם, להרגיש שהם לא לבד ושיש מי שחושב עליהם ודואג להם".

כיצד משפיע הביקור שלך על המעגל המשפחתי של בני הנוער?

"אני רואה בבירור כי הביקור שלי אמנם מיועד לנערים המכירים אותי מחב"ד לנוער, אך ההשפעה היא על כל המשפחה. אתן דוגמה: באחד הביקורים, הגעתי למשפחה של נער הנמצא איתנו בקשר בשנה האחרונה. כשפתחתי את הדלת, עטור בכובע וחליפה, בחיך ובמארז מתוק, רץ אלי האח הקטן של אותו נער וחיבק אותי. מבחינתו, הרב בא לבקר ולחזק את כל המשפחה.

"באותה מידה, וביתר שאת, אני חש בהשפעה של הסיוע הרוחני גם על ההורים. באתי לביתו של נער המשתתף מספר שנים בפעילות שלנו, והוא ביקש ממני שאביא לו ציצית. כשהגעתי אליהם הביתה, שוחחתי עם הנער ובני משפחתו ובסיום הביקור הוצאתי את הציצית והענקתי אותה לנער. האבא, שהתרגש מהביקור, ביקש ממני גם ציצית בשבילו, והכריז כי ילבש אותה יחד עם בנו במהלך המלחמה, לזכות המשפחה".

אחת הפעילויות הקבועות של חב"ד לנוער אשקלון היא ההתנדבות עם אוכלוסיית הקשישים בעיר. מדי שבוע הנערים באים למועדונית של C-teen, יוצאים לקשישים עם מנות חמות, מקשיבים להם ודואגים להם לציוד או תרופות.

למעלה מאלף שיגורים מרצועת עזה. העיר מונה כ-150 אלף תושבים, מתוכם משפחות רבות עם ילדים. "נסו להיכנס לראשו של ילד, שימים שלמים ספון בממ"ד, שומע את האזעקות ולצערנו גם את הפיצוצים מהנפילות. כמה הדבר משפיע עליו וכמה סיוע וחיזוק הוא צריך". כך פותח את השיחה הרב איתי נגר, יליד העיר והשליח לנוער באשקלון. ניכר עליו כי הוא מדבר מעומק הלב ובכאב על מצבם של תושבי הדרום ואשקלון בפרט.

"בשעות הבוקר של שמחת תורה התעוררנו לקול אזעקות בלתי פוסקות. רצתי עם חמשת ילדיי למרחב המוגן ושהינו בו מספר שעות. בתחילה חשבנו כי מדובר בעוד שיגור בודד ומיד נמשיך לסדר היום של החג, אך מהר מאוד הבנו כי מדובר במהלך גדול יותר. לפתע שמענו 'בום' חזק וקרוב שהרעיד את הבניין שלנו. לאחר ההפוגה הקצרה יצאתי החוצה למרפסת ביתי, וראיתי כי הבניין שמולי ספג פגיעה ישירה. למרבה הנס, האישה המתגוררת בדירה שנפגעה הספיקה להגיע למרחב המוגן ויצאה ללא פגע, אך הדירה כולה נהרסה כליל".

"כשהגיע חצות היום והאזעקות לא פסקו, הבנתי כבר כי לא נוכל לצאת לבית הכנסת ולשמוח עם הציבור. עודדתי את ילדיי וחגגנו יחד את ה'הקפות' סביב השולחן בממ"ד.

"את השבוע הראשון של הלחימה העברנו נצורים במרחב המוגן. התרעות צבע-אדום ורעשי מטוסים וטילים נשמעו בכל שעות היום והלילה, והילדים לא הסכימו לצאת מהממ"ד גם ברגעים קצרים של הפוגה. אך בתוך כך התחלתי לקבל פניות שונות לסייע מנערים שהשתתפו בעבר בפעילות חב"ד לנוער ומשרתים כיום בכוחות הביטחון. כך למשל נער למשפחה שאינה שומרת מצוות, המשרת כיום כלוחם בהנדסה קרבית, צלצל ובקשה אחת בפיו - לקבל ציצית לפני שיוצא לקרב: 'אני מרגיש שזה הדבר היחיד שישמור עלי, אשמוח אם תוכל לבוא

ארגזי סנדוויצ'ים מושקעים שהוכנו במועדון חב"ד לנוער ע"י הנערים

בימים אלו של המלחמה, מובן מאלינו כי הצורך לבקר את הקשישים רק גדל. רבים מהם חוששים לצאת מהבית לקנות אוכל, מחשש שתתפוס אותם אזעקה בדרך. "מתחילת המלחמה", אומר הרב נגר, "הנערים שלנו מתקשרים בכל יום לקשישים שלהם, מתעניינים בשלומם ומקבלים פניות מהקשישים לסיוע.

"אני מקבל בכל ערב רשימה ארוכה של קניות, החל ממוצרי מזון וטואלטיקה ועד תרופות ומזון, שהקשישים צריכים. אנחנו מרכיזים בחמ"ל שלנו את הרשימות, יוצאים למסע קניות ומביאים לקשישים את המצרכים עד לפתח הבית, ללא כל תשלום.

"גם לילדי המילואימניקים אנחנו דואגים", מציין הרב נגר, רגע לפני שהוא יוצא לביקור בית נוסף. "פתחנו פרויקט של צעצועים לילדים, על מנת להוסיף להם שמחה ותעסוקה. הזמנו כמות גדולה של צעצועים ומשחקים לכל הגילאים, ואנחנו עוברים בין משפחות להם יש ילדים קטנים, בדגש על משפחות שבהן האב גוייס למילואים, ומשמחים אותם עם מארז משחקים מותאם גיל, מושקע ואיכותי".

אל הלוחמים שבשטח

"גם אצלנו בנהריה אנחנו פועלים ומסייעים עם הנוער לכוחות הביטחון בגליל המערבי", מספר הרב זיו בבלסקי הפועל עם הנוער בעירו.

"החל מתחילת המלחמה, הקמנו מערך אדיר של תרומות מזון לחיילים בגזרה. התחלנו עם כמה מאות כריכים לבסיסים קרובים, ולאחר כמה ימים הגענו למספר שיא של 1,500 סנדוויצ'ים טריים היוצאים בכל יום לחיילים המוצבים באזור.

"הנוער שלנו שמח להשתתף בפעילות בכל מה שנדרש. הם עוברים בין המאפיות בעיר ואוספים לחמניות טריות, ממשיכים למרכולים בעיר ומביאים ירקות וסלטים, וכמובן מכינים יחד את הכריכים ויוצאים לחלוקה. בכל ערב אני בודק עם הבסיסים האם וכמה מנות הם צריכים ליום המחר, ומתאם עם הנערים את שעות החלוקה. גם ההורים של הנוער נרתמים לפעילות ויוצאים יחד עם ילדיהם למשימה.

"בנוסף לכריכים הטריים המשועים למספר רב של נקודות, אנחנו יוצאים בכל ערב לבסיס אחר ופותחים במקום פוד-טראק לחיילים. יש ברשותנו נגרר ענק המכיל בתוכו כיסאות ושולחנות, גנרטור ותאורה. אנחנו מגיעים לנקודה מסוימת, וממש פותחים מסעדה: מדליקים 'מנגל' עם שלל בשרים, מקימים מסלול של פירות ומגשי סלטים, וכך החיילים זוכים ליהנות מארוחה חמה ומזינה כשהם ישובים סביב שולחנות ערוכים.

"באחד הימים התקבלה התראה על חשש חדירת מחבלים באזור הגבול הצפוני. התקשרה אלי הקצינה ועדכנה כי נכון לשעה זו לא נוכל לבוא ולהקים במקום את ארוחת-הערב המתוכננת. עניתי לה כי אני מוכן ומזומן עם הציוד, וברגע שיתאפשר נגיע אליהם. לקראת שעת חצות קיבלתי משם שיחה כי ההתראה הוסרה, אך הוסיפו ואמרו כי מן הסתם כבר מאוחר להיום והם יבינו אם לא אנני... מובן שלא ויתרתי. יצאתי אליהם לשטח, ולאחר שעות רבות שהחיילים היו בפעילות מבצעית הם שמחו כל כך לראות אותנו וליהנות מהארוחה המושקעת.

"לצד דוכני האוכל אנו מקימים גם עמדת הטענה לטלפונים סלולריים עם מטענים שונים, וכך יכולים הלוחמים בשטח להטעין את המכשיר הסלולרי ולהיות בקשר עם משפחותיהם.

"כמובן, בכל מפגש עם החיילים אנחנו משוחחים איתם ומעודדים אותם ומציעים להם להניח תפילין. במהלך הביקורים שלי בשטח כבר פגשתי בני נוער רבים שהשתתפו בפעילות

שלנו בנהריה וכעת הם לוחמים בחזית. הם התרגשו כל כך לראות אותי מגיע אליהם ודואג לצרכיהם, וכיצד הפעילות של חב"ד לנוער ממשיכה ופוגשת אותם בצמתים שונים בחייהם".

"שמח ישראל" וצבט אדום

גם הרב מענדי טורקוב, השליח לנוער בטבריה, מספר על הנוער היוצא בלב חם להתנדב, ועל נערים רבים המשרתים כיום בצה"ל ושומרים איתנו על קשר, שנים אחרי שהשתתפו בפעילויות של חב"ד לנוער:

"כיום פרוסים כוחות ביטחון רבים בשטחי הצפון, וכבר בימים הראשונים של הלחימה פתחנו במערך התנדבות המספק מנות חמות לחיילי הסדיר והמילואים בגזרה. בכל יום אנחנו מוציאים 500 מנות ללוחמים. הנערים משתתפים בכל השלבים, החל משלב איסוף התרומות, סידור האוכל במנות ארוזות, וכמובן ביציאה לשטח והחלוקה לחיילים.

"באחד הימים הגשומים שהיו פה, צלצל אלי נער מבוגרי הפעילות המשרת כיום ממש על גבול הלבנון, ושאל אותי אם אני מכיר מישהו שיכול לארגן למוצב שלו ארוחה חמה ומזינה, היות והם כבר כמה ימים חיים על מנות קרב ושימורים.

"מיד נרתמנו למשימה. מספר נערים שמחו לעזור בהכנת האוכל, העמדנו סיר מרק חם וביתי ויצאנו עם האוכל החם ללוחמים. החיילים בשטח התרגשו כל כך לראות את הנוער, המשקיע זמן ומאמצים כדי שהם ייהנו מארוחה חמה ומזינה.

"כמובן, בכל ביקור בשטח אנחנו גם מציעים לחיילים לזכות ולהניח תפילין, לשמירה והצלה. באחד הביקורים חגגנו בר-מצווה לקצין בכיר שגדל בקיבוץ, וזו הייתה הפעם הראשונה בחייו בה הניח תפילין.

"סיפר לי אחד מהבוגרים שלנו, שנמצא נכון לרגע זה בשטח-כינוס, כי באחד הימים תוך כדי שהניח תפילין לחבריו על הטנק, התחילה אזעקת צבע אדום. זהו שטח פתוח, בו זמן ההגעה למקום מחסה הוא שניות מעטות. תוך כדי הנחת התפילין הם קפצו לתוך הטנק והמשיכו להתפלל עד שהסכנה חלפה".

תניא לכל לב

פרויקט מיוחד להשלמת הנגשת ספר התניא לכל לומד הגיע בימים אלו אל סיומו ויושק לקראת ראש השנה לחסידות • כל הפרטים

בשנים האחרונות התרגלנו לראות תחת קורת גג אחת, מאות בני ישיבות ואברכים שוקדים על לימוד תורת החסידות, מלבנים את הסוגיות ונבחנו על החומר. זה שנים פועל ארגון 'תורת חב"ד לבני הישיבות' בהנגשת אוצר החסידות לבני התורה.

ב

מדי שנה בשנה מגלים את טעמה המתוק של החסידות, מתורת רבנו הזקן בעל-התניא ועד לתורתו של הרבי נשיא דורנו, למעלה מ-1000 בחורים שפוגשים לראשונה בחייהם בעולמה של פנימיות התורה. במהלך הלימוד הם גם זוכים להשתתף בפעילויות מיוחדות ובהתוועדויות חסידיות.

במשך שנים רבות היו ספרי היסוד בחסידות חב"ד נהירים וברורים רק לאנשי 'השכלה' ו'עבודה', משפיעים שישבו שנים באוהלה של תורה ויגעו על דברי רבותינו. אדם זה, גם בן תורה שבקיא בנגלה וב'מפרשים', אם יפתח את אחד מספרי ה'המשכים' המפורסמים או את לקוטי תורה, עלול היה שלא להבין לעומק את יופיה של החסידות. אך בשנים האחרונות חלה מהפכה רבת, ומדי שנה יוצאים לאור ספרים חדשים המבארים לכל נפש מאמרים עמוקים בספריית רבותינו.

תכנית 'לב לדעת' היא תכנית הדגל של הארגון. במסגרת 'לב לדעת' ניתנת ההזדמנות לבני ישיבות ויושבי בית המדרש, ללמוד את יסודות החסידות, ובדגש על ספר התניא קדישא. על פי ביאורי הגאון החסיד ר' יואל כהן ע"ה, הופיעו ספרים המבארים בטוב טעם ודעת את התניא. על ג'ן הפרקים נכתבה סדרת ביאורים מרשימה, המבארת בפשט ובעומק את הכתוב, בשפת הלימוד הישיבתית, על מנת שגם מי שלא שינן את שורות התניא בעודו ילד או התעמק בהם בלימודו בישיבה, יוכל במשך שנה שלמה ללמוד בצורה מובנית וסדורה את כל ספר התניא.

תוכנית לימוד שנתית בחסידות

2 מסלולי לימוד לבחירה

תניא
12 עמודים על חומרי התורה לרוב החוגים הקיימים בתפוצת רב מרקי קרטיץ אפרים

מאמרים יסודיים מובנים התניא
12 עמודים על חומרי התורה לרוב החוגים הקיימים בתפוצת רב מרקי קרטיץ אפרים

מסלולי לימוד	תניא	מאמרים
מסלול א	מסלול א	מסלול א
מסלול ב	מסלול ב	מסלול ב
מסלול ג	מסלול ג	מסלול ג
מסלול ד	מסלול ד	מסלול ד

ניתן ליהנות מאפשרויות הבאות:

אצל הענינים פסיכית - ישיבת אפרים ירושלים
 - הספרייה יב לרשת סלפון - מסלול 201-221-9550
 - תוכנית חסידות - תוכנית חסידות ירושלים (מסלול א) ירושלים
 (תשלום נוסף עבור עמודי תורה - 2 עמודים נוספים על כל מסלול)
 רחוק לרשת ולתורה ירושלים מסלול 201-221-9550

מילות

מלונות על לקי 1500 או ללבושית סלפון סלפון
 על כל מסלול פרט 100 ש"ח (מסלול א) על כל מסלול 200 ש"ח
 נוסף מסלול פרט 100 ש"ח (מסלול ב) נוסף מסלול פרט 100 ש"ח
 נוסף מסלול פרט 100 ש"ח (מסלול ג) נוסף מסלול פרט 100 ש"ח
 נוסף מסלול פרט 100 ש"ח (מסלול ד) נוסף מסלול פרט 100 ש"ח

מסלולי לימוד:
 מסלול א: 201-221-9550
 מסלול ב: 201-221-9550
 מסלול ג: 201-221-9550
 מסלול ד: 201-221-9550

ת"פ 99 רחוב תל אביב
 201-221-9550
 201-221-9550
 21:30-22:00, 13:30-15:30

הבוגרים נתנים אותותיהם

"בשנים האחרונות, הפעילות של חב"ד לנוער צוברת תאוצה ונערים רבים משתתפים בה, וכיום רבים מהבוגרים נמצאים בשלב הגיוס והלחימה במערכה הנוכחית", מספר הרב אסף איטה, השליח לנוער בגדרה. "בימים אלו אני מבקר נערים רבים שבגרו והגיעו לגיל צבא, השתתפו בלחימה וחלקם נפצעו. אחד הנערים ששמר איתי על קשר חם גם לאחר הגיוס, השתתף בלחימה על הגדר בעזה החל מהשעות הראשונות של המלחמה. הוא נפצע בפעילות המבצעית, ומשפחתו ביקשה שאבוא לבקר אותו. נער נוסף היה במפקדת האוגדה שספגה אבדות קשות. הוא נפצע ובנס גדול נשאר בחיים, ביקרתי אותו מספר פעמים ובכל פעם הוא ביקש לשמוע ממני מילות עידוד ותמיכה.

"הנערים בעיר רוצים להתנדב ולעזור בכל מה שאפשר. רבים מהם יצאו איתי ליישובים הסמוכים, לעזור למשפחות ולאזרחים, כמו גם לסייע לחיילי צה"ל", מסיים הרב איטה.

בשנים האחרונות השתתפו בתוכנית הלימוד והמבחנים למעלה מ-10,000 בני ישיבות ואברכי כוללים. תכנית הלימוד נערכת בליווי הדוק של משפיעים ורבנים שמוסרים שיעורים ועונים לשאלות. עם הזמן הוקם קו טלפון ייעודי לשאלות, הפעיל בשעות בין-הסדרים של עולם הישיבות, אחרי הצהריים וערב, במהלכו מצלצלים הלומדים לקו ויכולים לדון עם המשפיע על סוגיה בפרק התניא.

"בימים אלו מסתיים פרויקט נוסף וייחודי" מספר הרב מאיר אליאני, שליח בתורת חב"ד לבני הישיבות. "הפרויקט מסכם את כל ג'ן הפרקים בלקוטי אמרים. יצרנו סרטוני וידאו שמפורסמים ברשת, והקלטות שזמינות בטלפון, כאשר הגה"ח הרב אפרים דמיכובסקי הנוודע בהירתו הנפלאה, מסכם בצורה בהירה כל פרק בתניא. לאחר שנה וחצי של שיעורים הושלם הפרויקט."

"קיבלנו תגובות מלהיבות מקהל הלומדים, לפני כל מבחן מבקשים מאיתנו להוציא לאור את הסיכומים

וראשי הישיבות מהציונות הדתית שבקיאם בתורת החסידות הופק סרטון קצר עם נקודה מבוארת מכל פרק ופרק.

"החברות החדשות מעוצבות בחן ומאירות פנים" אומר הרב משה שילת. "המוצר הסופי שיגיע ללומדים יכבוש את הלבבות. הביאורים המיוחדים שנכתבו על ידי העורך הרב דובי ליברמן שידיו-רב-לו בלימוד החסידות ובכתיבה תורנית, בודאי יגרמו לקהל רב של לומדי תורה מהציונות הדתית להצטרף למעגל הלומדים את ספר התניא".

למרות ימי המלחמה, התכנית מכוונת לתלמידי ישיבות הסדר וישיבות גבוהות ברחבי הארץ. בימים הקרובים יופצו החוברות החדשות דרך הרכזים שבישיבות, ובמערכת בטוחים כי דווקא עכשיו, כאשר עם ישראל זקוק לישועה גדולה, תורת החסידות תתפשט לעוד ועוד קהלים ותקרב את הגאולה.

האחרונים מהשיעורים שנמסרו, ונכון להיום כבר פרסמנו לקהל הרחב 80 סרטונים על כל הפרקים".

יפוצו וטוד יפוצו

על חידוש נוסף עמלה זמן רב מערכת 'תורת חב"ד לבני הישיבות': לקראת ראש השנה לחסידות הקרוב, ייצא לאור עולם ביאור חדש ושיטתי על ספר התניא שטרם היה כמותו. בשנה האחרונה הושם דגש על שיטת הלימוד של הציבור התורני הדתי-לאומי, ובימים אלו הספרים החדשים יורדים למכשש הדפוס.

בנוסף לביאורים המודפסים, שנכתבו בשפה חדשנית, עמוקה ופשטנית בו זמנית, אשר תגרום ללב כל לומד להתחבר ללימוד, יצורפו סרטונים קצרים על כל פרק ופרק. יחד עם גדולי הרבנים

מדרשיה ללא הפסקה

מוראות המלחמה לא החלישו את פעילות מדרשת 'מעיינותיך' אלא העצימו אותה • השיא היה בכינוס זום מיוחד בהשתתפות למעלה מאלף בנות שהתחזקו בלימוד החסידות ובשמחה בטהרתה

שקיבלה מספר התניא לקום ולהתעלות לאחר האירוע הקשה.

אל הכנס הצטרפה גם השליחה הגב' דבורה הרצל מרמת הגולן, ששיתפה את הנערות בפעילות עם כוחות הביטחון בחזית הצפונית. היא סיפרה גם על שאלה שנשאלה במהלך שיעור תניא ביישוב שלה, שאלה שרבים מאיתנו שואלים - והתשובה המיוחדת שענתה: "שאלה אותי אחת הנשים, כיצד ייתכן שהקדוש ברוך הוא נותן לדברים כאלו לקרות?"

"התשובה שלי הייתה, שעצם זה שאנחנו שואלים את השאלה הזו, מראה שאנחנו מבינים שה' מנהל את העולם ואכפת לנו מהקשר שלנו עם בורא עולם. החיבור הזה של הנשמה היהודית עם המקור שלה, זה החיבור הכי חזק שיכול להיות". בסיום השיחה היא עודדה את הבנות לקבוע שיעור בלימוד התניא.

הרב משה שילת דיבר על נושא השמחה החיונית בימים אלו למרות הכול ועל אף הכול. הרב שילת המחיש את הדברים באמצעות דוגמא מהחיילים שנלחמים בשטח, שאלמלא יהיו מלאים בשמחה ובאנרגיה לא יצליחו לנצח את הקרב. "לכל אחת יש את הקרב שלה, ורק בזכות השמחה ננצח", סיכם.

אחרון הדוברים היה יאיר אנסבכר, לוחם קרבי מהיחידה ללוחמה בטרור, שבבוקר שמחת תורה שמע את מה שמתחולל בגבול הדרום, ירד לשטח עם נשקו והסתער מול המחבלים להציל כמה שיותר יהודים. הוא סיפר לבנות המדרשיה על לימודו הקבוע בספר התניא ששינה את חייו. יאיר חיזק בפני הבנות את מעלת האחדות, כפי שמבוארת בפרק ל"ב בתניא: "הגופים מחולקים, אבל הנשמה אחת".

"בעקבות הכנס המיוחד", מסיימת השליחה הגב' וולס, "נרשמו יותר מ-800 (!) בנות לתכנית הלימודים המיוחדת בספר התניא שמתחילה בימים אלו. מדרשיית מעיינותיך הפיקה ערכת לימוד מיוחדת ומותאמת לנשים, בצירוף שיעורים שבועיים מוקלטים. מידי חודש נערכת בחינה על החומר הנלמד, והבנות זוכות במלגות מיוחדות ובפרסים".

חודש החגים עבר על הבנות של מדרשיית 'מעיינותיך' באופן מלא וגדוש בתכנים ופעילויות. לקראת הימים הנוראים וחגי השמחה, עמלו במדרשיה על הכנת שיעורים וחומרי למידה, המיועדים לבנות מהמגזר הדתי שרוצות ללמוד ולהעמיק בתורת החסידות.

בליל הושענא רבה, נערך במדרשיה ליל-תיקון מיוחד, במהלכו למדו הבנות ואמרו תהילים, והשתתפו בהתוועדות חסידית מיוחדת. באירוע השתתפו מאות נשים ובנות מכל רחבי הארץ.

המלחמה שפרצה בשמחת-תורה לא גרעה מהפעילות אלא העצימה אותה. עצם החיבור והשותפות של מאות בנות מכל הארץ, גרם לבנות המדרשיה לחוש כי אינן לבד וכי לא רק אותן חיזקו השיעורים המיוחדים שלמדו בתניא. הטיבה לתאר זאת אחת הבנות שכתבה למנהלת המדרשיה: "לאחר ימים טרופים ללא שינה, נזכרתי במה שלמדנו יחד על אמונה וביטחון, וזה מה שעזר לי לעבור את התקופה הזו".

כבר מתחילת המלחמה, הועברה מתכונת הפעילות של המדרשיה לוורטואלית באופן שהעניק את האפשרות להרבות תלמידות מכל הארץ. המדרשיה יצאה בסדרת שיעורים והרצאות בהתאם לרוח התקופה והבנות השתתפו במפגשים מגבשים ומחזקים.

מתכנסות ומתחזקות

"עם התקדמות המלחמה", מספרת השליחה הגב' חיה ולס מהמדרשיה, "החלטנו לקיים כנס מיוחד שיאחד את כלל הנשים והבנות. לשמחתנו ההיענות הייתה גדולה, ונרשמו למעלה מאלף משתתפות.

את הכנס פתחה הגב' חנה כהן אלורו ממושב שוקדה שבעוטף עזה. היא תיארה את החוויה האישית שלה במתקפה הנוראה של שמחת תורה ואת הניסים הגדולים שלה ושל משפחתה שיצאו מהאירוע ללא פגע.

היא שיתפה את הבנות בהתמודדות בימים שלאחר מכן, את הקושי לחזור לשגרה, גם לשגרה הרוחנית של תפילה ולימודים, ואת הכוחות

יותר מ-800 בנות נרשמו לתכנית הלימוד השנתית בתניא וקיבלו ערכה מלאה בחומרי לימוד ועזרים

דואגים למשפחות

שולחנות השבת בקמפוס שנערכו ע"י השלוחים למשפחות המפונים

פליטים ועידוד החיילים. מרגש לראות כמה היהודים בגולה מרגישים את הכאב שלנו ונרתמים לסייע.

”גם לכוחות הפרוסים כאן באזור אנחנו יוצאים לעזור ולסייע”, ממשיך ומספר הרב בן עטר. ”מדי יום אני יוצא לסיורים בבסיסים, שומע מחיילי המילואים מה הצרכים שלהם ומשתדל לסייע. באחד הימים הסתובבתי עם זוג תפילין באחד המוצבים, מפקד הפלוגה הגיע וגם הוא הניח תפילין ובתוך כך סיפר לי על החוויה שלו מביקור בבית חב"ד באוסטרליה. פתחתי את הטלפון וחייגתי בשיחת וידאו לשליח למטיילים בסידיני, ויחד הרעפנו על החיילים דברי חיזוק ועידוד.”

המכללות נרתמות השלוחים מסייעים

הרב דותן קורתי, השליח במכללה למנהל בראשון לציון, מספר על אירוח המשפחות במעונות הסטודנטים: ”בימים אלו שוהים

סעודת מצווה עשירה. משפחות רבות השתתפו בשמחה, וממש הרגשנו כמו קהילה מגובשת.

”במהלך הימים הבחנתי ביהודי מבוגר יוצא ברית-המועצות שהגיע אלינו משדרות, והשתתף איתנו בתפילות מדי יום. ניגשתי אליו וביקשתי לשמוע ממנו מה עבר עליו. הוא סיפר לי כי חייו רצופים שרשרת של ניסים. לפני עשרות שנים הצליח להימלט אל מעבר למסך הברזל ולעלות לארץ הקודש. בשנים האחרונות הוא נלחם במחלה הארורה ל"ע, ויצא בריא ושלם. בבוקר שמחת-תורה המחבלים הארורים פשטו על הרחוב בו הוא מתגורר, ועברו בית-בית לבצע את זממם. בניסי ניסים הוא החליט לצאת מהבית דקות אחדות קודם לכן, וכך הם דילגו על ביתו.

”הגיעו אלינו יהודים מתנדבים מחו"ל שטסו במיוחד לארץ, מארצות-הברית ומאירופה, ובאו לעזור ולסייע בכל מה שנדרש: שינוע של מזון וציוד, שיחות עם

המלחמה המתנהלת בימים אלו הפכה ישובים רבים בעורף לחזית. קיבוצים ומושבים ואפילו ערים בישראל, הפכו לאזורי לחימה, ומשפחות רבות חיפשו מקום שקט ורגוע יותר להתרעננות. כמו ביישובי עוטף עזה, גם בגבול הצפון פונו יישובים רבים צמודי גדר, ומשפחות רבות חיפשו מקום מרגוע לשהות בו.

הרב אליאב בן עטר, השליח בקמפוס מכללת עמק יזרעאל הרים את הכפפה. ”פנינו להנהלת המכללה שניאותה לארח את המשפחות. הגיעו אלינו גם משפחות רבות מאזור הדרום, ובעזרת הסטודנטים דאגנו להם לאירוח מלא ונעים, הן בגשמיות והן ברוחניות.

”אחד הנערים ממשפחות הדרום היה אמור לחגוג בר-מצווה מפוארת באותו שבוע. הוא היה עצוב שהחגיגה בוטלה. נרתמנו וערכנו לו חגיגת בר מצווה מיוחדת, שהתחילה בתפילה ועלייה לתורה ולאחריה

ונקם ישׁיב לצדו

הניגון הקדוש בלחן החב"די הושר והושמע בקרב רבבות

בשבועות אלו התפרסם בפלטפורמות השונות הסינגל החדש של 'צמאה', הניגון החסידי 'הרנינו גוים עמו'. הניגון המרגש מורכב על פסוק מחומש דברים המתאר את הגאולה העתידה, בה יתגלה אורו של עם ישראל שהמשיך למרות הכל לדבוק בה, ועל כך שה' ינקום את נקמת דם עבדיו השפוך.

אין מתאים מימים אלו להתעורר ולהתחזק מניגון זה, כשמפיעי לראות את פירוש רש"י על הפסוק: 'ונקם ישׁיב לצדו - על הגזל ועל החמס'.

הניגון הידוע הושר ב'חידות' אצל הרבי ע"י החסיד בעל מסירות הנפש ר' פרץ חן, והרבי ביקש ממנו ללמד את הניגון לכלל החסידים. בד בבד, פורסם פרק מיוחד בסדרת הפודקאסט (הסכת) "הללו" המספר את השתלשלות הניגון ודיבורים קדושים סביב המלחמה הנוכחית. תוך ימים ספורים הגיע הניגון לעשרות אלפי האזנות ברשת ובפלטפורמות ההאזנה השונות.

כ-50 משפחות מרחבי הדרום במעונות הסטודנטים של המכללה. בתחילת המלחמה הודיעה הנהלת המעונות כי היא פותחת אותם בחינם לתושבי הדרום על מנת שיתרחקו מאזור העימות. אל המעונות הגיעו משפחות וילדים, חלקם רק עם הבגדים שלגופם. אלו אנשים שבימי שגרה לא מזדקקים לעזרה, וכעת זקוקים לסיוע רב. אני חייב לציין לשבח את העירייה והתושבים שהתנדבו וסיפקו למפונים אוכל ובגדים ללא הפסקה.

"בערב שבת, החלטנו לרומם את רוחן של המשפחות המפונות ולערוך סעודת ליל שבת שמחה ומפוארת. הגעתי עם משפחתי אל המעונות", מספר הרב דותן, "כשעמנו מכל טוב מאכלי השבת. ערכנו שולחנות, וישבנו עם המשפחות לסעודה מרוממת ומחזקת".

"גם בקמפוס אוניברסיטת תל אביב נרתמו סטודנטים לנדב את המעונות למשפחות מפונות", מספר הרב שייע גרליצקי. "בין המשפחות שהגיעו להתארח היו גם משפחות דתיות, ואנחנו עזרנו להם באוכל כשר ובארגון מנייני תפילות, וכך גם לקראת שבת הצענו למשפחות להצטרף אלינו לסעודות השבת שאנחנו מארגנים לסטודנטים.

"אחד המשתתפים בתפילה היה יהודי משדרות המקורב לבית חב"ד בעירו. לאחר ההתוועדות של שבת בראשית הוא ניגש אלי ואמר לי: בהתחלה חששנו לעשות שבת בתל אביב, אנחנו רגילים לתפילות ולהתוועדות של חב"ד בשדרות, ואילו פה איך נחוה את השבת? אבל לאחר ההתוועדות אני יכול לומר לך שקיבלנו את אותה חוויה מרגשת, זו אותה חב"ד ואתה התוועדות - גם בשדרות וגם בתל אביב.

"כחלק מהקשר עם הסטודנטים, אני פוגש גם משפחות של סטודנטים של"ע נצחון או נחטפו לעזה, ומסייע במה שאפשר", הוא מסכם.

"עם פרוץ המלחמה עלה בראשי רעיון כיצד לסייע למשפחות המפונות", מספר הרב הירשי אלפרוביץ, שליח בקריה האקדמית אונו. "בשנת הלימודים החדשה היה אמור להיפתח בניין מפואר שישמש כמעונות סטודנטים. החלטתי לפנות ליושב-ראש המכללה ולבקש ממנו שיואיל לתת למשפחות להשתמש במעונות כמגורים זמניים. הנהלת הקריה האקדמית הסכימה לבקשה, וביקשה מחב"ד בקמפוס לקחת את האחריות על הפרויקט.

"פניתי למספר סטודנטים, ויחד לקחנו על עצמנו את המשימה. הכנו את הבניין לקליטת המשפחות, ותוך ימים ספורים כל החדרים התמלאו במשפחות וילדים מהדרום.

"עוד קודם לכן, בבניין המעונות החדש הוקצה שטח רחב ומפואר לפעילות של חב"ד בקמפוס עם הסטודנטים. לאור המצב החדש, דאגנו למנייני תפילות בכל יום, ובשבת בראשית ערכנו סעודת שבת מרגשת למאות אנשים, סביב שולחנות ערוכים ומלאים בכל טוב. כמו כן, במהלך ימים אלו התנדבו סטודנטיות רבות להעסיק על הילדים ולערוך איתם פעילויות ומשחקים". ■

יאייר מזכלים

שיחה מרתקת ומרגשת עם **השליח**
במכללת ספיר בשדרות, הרב יאיר
רוזנטל, המתאר את שרשרת הניסים
שפקדה אותו אישית ואת מסכת
הפעילות שעליה הוא מנצח בימים אלו
מהרגע שבו פרצה המלחמה ועד הלום

הרבי לימד אותנו, שעל ידי שמחה מתבטלים כל העניינים הבלתי רצויים, כך פותח את השיחה הרב יאיר רוזנטל, השליח במכללת ספיר שבשדרות. "כמיטב המסורת, אנו חוגגים בשנים האחרונות את החג בכפר חב"ד יחד עם עשרות סטודנטים מכל רחבי הארץ, בארגון חב"ד בקמפוס ישראל. גם השנה, בערב החג כולם התלבשו חגיגיים והתכנסו יחד במדרשת 'מעיינותיך'. התפללנו בשמחה את תפילת ערבית, התוודענו שעות ארוכות עם הסטודנטים, אמרנו 'לחיים' ורקדנו בלי הגבלה עד השעות הקטנות של הלילה.

"לסטודנטים רבים זו הייתה חוויה רוחנית ומעוררת במיוחד. רבים מהם לא נחשפו מעולם למהותו של יום, ולא זכו להשתתף בריקודי 'הקפות' בבית כנסת.

"בשמחת-תורה בבוקר התעוררנו בכפר חב"ד לקול אזעקות צבע אדום ומטחי טילים כבדים. יחד עם האזעקות והטילים, סטודנטים רבים קיבלו הודעה מיחידותיהם כי בצו 8 עליהם לעלות על מדים ולהתגייס למילואים. התחלנו להבין שמהו גדול קורה כאן, אך רק למפרע הבנו עד כמה ניצלנו בנס מהתופת בשדרות.

"תוך כדי תפילת שחרית עם הסטודנטים שנשארו, התעוררו שאלות הלכתיות בכל הנוגע לגיוס מילואים: האם להביא את הרכבים קרוב לבית הכנסת כדי שמי שיוזנק יוכל לעשות זאת במהירות, והאם גם על תומכי-לחימה להיות זמניים במכשירים הסולולאריים ועוד. האווירה היתה מתוחה, אך ידענו כי מצוות היום של שמחת-תורה היא שמחה, והשתדלנו להעניק לסטודנטים שנשארו איתנו אווירת חג שמחה.

"במוצאי החג, יחד עם כל עם ישראל, נחשפנו לממדי האסון הנורא שפקד את יושבי הארץ, ובמיוחד את הערים והקיבוצים הקרובים לרצועת עזה. הטלפון שלי לא הפסיק לצלצל וכמעט קרס מרוב הודעות דאגה. בתוך כמה רגעים הבנתי כי ברחוב בו אני צועד בכל יום למקווה ולתפילה, הסמוך לתחנת המשטרה בשדרות, התחוללה מלחמה של ממש עם המחבלים הארורים.

"האירוע הנורא החל באותה שעת בוקר בה אני יוצא לבית הכנסת, בדיוק במסלול זה", מתאר ר' יאיר בהתרגשות. "וכשאני רואה את הטנדרים האיומים שועטים ברחובות, אני מבין שחיי וחיי משפחתי ניצלו היותו ושהינו בחג בכפר חב"ד יחד עם הסטודנטים.

"למחרת החג התחלתי להבין את גודל האירוע ואת המשימה הגדולה שמוטלת עלי, ועל כל אחי השלוחים, במצב זה. נכנסנו מיד לכוננות מלחמה, ולהתנעת מגוון פעולות סיוע לעם ישראל בכל התחומים".

איתן בצוק

זו אינה הפעם הראשונה בה הרב רוזנטל פועל בשליחות בתקופת מלחמה. בימים אלו הוא מציין עשור של פעילות עם סטודנטים במכללת ספיר שבשדרות. בחורף תשע"ד יצא עם בני משפחתו מכפר חב"ד אל העיר הדרומית, להאיר ולקרב לבבות. יחד עם השליח בשדרות הרב משה זאב פיזם, פועל הרב יאיר עם סטודנטים מכל רחבי הארץ הלומדים

במכללה ומתגוררים בשדרות וביישובי העוטף.

"חודשים מספר לאחר שהגענו לשדרות, גזרת עזה החלה להתחמם. בקיץ הוא התקיים מבצע 'צוק איתן' שנמשך על פני חמישים ימים תמימים. המראות והקולות של היום מחזירים אותי באחת לאותם ימים. למרות שהשליחות הרשמית שלי היא במכללה ועם סטודנטים, אנחנו פועלים עם חיילי צה"ל וכוחות הביטחון בכל הגזרה.

"כבר בימי 'צוק איתן' פעלנו רבות עם חיילים בגבול רצועת עזה. הפעילות עם החיילים היא במגוון תחומים: עזרה גשמית לכוחות באוכל חם וטרי, בציוד בסיסי ומוצרי טואלטיקה, וכמובן סיוע רוחני: הנחת תפילין ללוחמים, חלוקת ציציית וספרי תהילים, שיעורי תורה ודברי חיזוק המעודדים את רוחם.

"בכל פעם זה מרגש לראות את ההפתעה של החיילים: חב"ד, עד לכאן הגעתם? איך מצאתם אותנו ב'חור' כזה? אבל כשאתה חי ונושם את הגזרה שנים ארוכות, מסתובב בשטח ומכיר את המפקדים, אתה מצליח להגיע לנקודות רבות בהן יש אפילו מספר חיילים ולשמח אותם".

וכאז כן היום, הרב יאיר עסוק לילות כימים בפעילות. בית חב"ד המפורסם בשדרות, בניהולו של הרב פיזם, הפך מהשעות הראשונות של המלחמה לחמ"ל ענק המרכז פעילות חסד ענפה בשדרות ובסביבה. אל רחבת בית חב"ד זורמות כל העת תרומות אוכל וציוד, כמו גם תושבים רבים הזקוקים לעזרה ורואים בבית חב"ד את הכתובת לכך.

בנוסף, הקים חב"ד בקמפוס ישראל חמ"ל ארצי (ראו כתבה נפרדת בגיליון זה) המפעיל אלפי מתנדבים בכל הארץ לסיוע. "אני מקבל פניות רבות מהחמ"ל לשנע חבילות ומוצרים מהמרכז לדרום", מספר הרב רוזנטל. "בכל נסיעה דרומה הרכב שלי מלא וגדוש בעזרה לחיילי מילואים ולתושבים. החל מסיוע למאות חיילים הזקוקים לציוד מסוים, ועד לבקשה פרטנית עבור לוחם בודד בנקודה מרוחקת.

"הבוקר קיבלתי בקשה מאחד מחבריי השלוחים בקמפוס במרכז הארץ. סטודנט ממכריו, המשרת במילואים ביחידה מיוחדת בגזרת עזה, מציין היום את יום-הולדתו, והשליח רוצה לשלוח לו מתנה ולחגוג לו בשטח. לאחר שחרית עצרתי בקונדיטוריה בכפר-חב"ד וקניתי עוגת יום הולדת גדולה ומפוארת, וכעת אני בדרך לאותו מילואימניק, לחגוג לו ולמסור לו ברכת מזל-טוב מהשליח שלו בקמפוס".

מנחלים לחב"ד

הרב רוזנטל גדל במושב נחלים למשפחה דתית לאומית, וכבר מגיל צעיר נמשך לחסידות חב"ד. "אפשר לומר שכבר בגיל 7 רציתי להיות חב"דניק", סיפר פעם. "לילדים יש חלומות מה הם היו רוצים לעשות

כשיהיו גדולים, אחד רוצה להיות טייס, השני רוצה להיות רופא, ואני - חלום הילדות שלי היה להיות חב"דניק".

לאחר גיל בר מצווה התחיל להשתתף בקביעות בשיעורי תניא. השיעור על פרק ב' בו למד על דברי אדמו"ר הזקן "ונפש השנית בישראל היא חלק אל"ה ממעל ממש", היה השיעור שתפס אותו וחיבר אותו לחב"ד בעבותות אהבה.

"כשחזרתי לשדרות אחרי חג שמחת-תורה, פגשתי בשליח הרב פיזם. הוא היה אחרי 72 שעות ללא שינה. מבוקר החג הוא היה עסוק בעזרה לכל תושבי שדרות, שמע את הסיפורים של משפחות הנרצחים וסייע לפינוי המשפחות. ראיתי את ר' משה, שתמיד בכל מצב מוחיך ושמה, כשהוא כבר נטול כוחות ועייף מאוד. הוא נחשף למראות קשים ולמצוקה אמיתית של אנשי עירו. שאלתי אותו: ר' משה, מאיפה הכוח? הוא ענה לי בחזרה: תעזור לי אתה, ר' יאיר, מאיפה הכוח?"

"כשר' משה החזיר אלי את השאלה, עצרתי, ואז עניתי לו: עד עכשיו עבדת בכוח שלך, שהוא כוח מוגבל. מעכשיו - תתחיל לעבוד בכוח של הרבי!"

"זו תשובה שאמרתי לו, אבל אמרתי אותה גם לעצמי. נתקלנו בחג השמח הזה במראות ובסיפורים כל כך קשים, ויחד עם זאת יש לנו משימה גדולה וחשובה עכשיו - לעזור לעם ישראל. אם נלך רק בכוח שלנו, נהיה מוגבלים מאוד. אבל כששמים את עצמנו בצד והולכים בכוח של הרבי, יכולים לעשות הכל!"

"ביום-שישי, ערב שבת בראשית, הסתובבנו בשדרות ועשינו 'מבצעים' עם התושבים וכוחות הביטחון. לפני שיצאתי חזרה למשפחתי בכפר חב"ד, עברתי בביתי לאסוף מספר דברים. יש לנו מבנה מיוחד לסטודנטים של חב"ד בקמפוס שבנינו לפני כמה שנים. לתדהמתי, כאשר הגעתי הביתה ראיתי כי החצר הסמוכה אלי חטפה פגיעה ישירה, ובית חב"ד ניזוק מכמה כיוונים. גם חלונות הבית התנפצו מההדף. בניסי ניסים לא שהיתי בבית ברגע נפילת הטיל".

שבילי הטופ הידוקים והפורחים

את הקיבוצים והישובים בסביבת המכללה מכיר ר' יאיר כמו את כף ידו. הוא פועל במקום שנים רבות ומכיר רבים מהתושבים. סטודנטים רבים הבאים ללמוד במכללת ספיר, מתגוררים בעת הלימודים במעונות שבשדרות או בכפר עזה, ורבים מהם מחליטים להקים את ביתם ביישובי העוטף.

"זו גזרה מאוד מתעתעת. אם היית מבקר כאן יום לפני הלחימה, היית קורא למקום הזה גן עדן. יש כאן שקט מיוחד, הכל פורח ומלבלב, השמיים בהירים והאווירה רגועה. רק המיגונויות הפזורות בכל מקום מזכירות לך כי בכל רגע נתון יכולה להישמע אזעקה, ויש לך 15 שניות בלבד להגיע למרחב המוגן".

את השבילים של כפר עזה הוא מכיר במיוחד. בקיבוץ זה יש מעונות סטודנטים של המכללה, ומתגוררים בו סטודנטים רבים שהיו בקשר איתו. "ביחד עם ידידי ר' מנדי ריזל היינו נוסעים לקיבוץ, עוברים בין הבתים ומתקינים מזוזות לסטודנטים, וכמובן עורכים מסיבות חנוכה ואירועים נוספים.

"השבוע חזרתי לשם, ואני לא מאמין שזה אותו מקום. הכל שבור והרוס, בתים שלמים שרופים וחרבים עד היסוד. השבילים בהם הלכתי מבית לבית כאילו נצבעו בצבע אחר. מדי פעם אני מצליח לזהות בית מסוים שרק לפני שנה או שנתיים ביקרתי בו כדי להתקין מזוזות.

"יש לי ידיד יקר, שהיה פעיל באגודת הסטודנטים ועזר לי רבות בפעילות של חב"ד במכללה. הוא התגורר בכפר עזה. בבוקר שמחת תורה הוא שמע את הקולות בערבית ואת היריות, ונעל את עצמו בממ"ד. למרות זאת הרשעים לא ויתרו לו והציתו את הבית על יושביו. בנס הוא הצליח לברוח מהממ"ד

אפוף העשן ולהינצל.

"ביקרתי אותו בבית המלון בשפיים. עודדתי אותו וחיזקתי אותו, וכמוהו משפחות רבות במכללה שאיבדו את יקיריהן. גם מקרב סגל המכללה עצמו יש נרצחים וחטופים. מתחילת המלחמה אני מבקר בכל יום ניצולים מהתופת הנוראה, והם כמהים למילה טובה של חיזוק. זו השליחות שלי עכשיו, להצית מחדש את הנשמה ולסייע להם בכל הכוח".

אלא שבכל דור ודור

"באחד הימים, מספר הרב רוזנטל, "הגעתי לביקור בקיבוץ בארי, אחד המקומות שספגו את המחיר הקשה ביותר. הסתובבתי שם יחד עם חיילים שעדיין עסקו במלאכת אבטחת ופינוי הקיבוץ. הלכתי לבית הכנסת של הקיבוץ להתפלל מנחה, וראיתי כי זהו אחד מהמבנים היחידים בקיבוץ שלא ניזוק מההתקפה הנפשעת. הבתים הצמודים אליו נחרבו, והוא עומד על תלו. לאחר התפילה קרא לי אחד החיילים והראה לי מסגרת עץ התלויה על הקיר החיצוני של בית הכנסת. בתוכה יש שלושה בתי מזווה מעוצבים, שהוכנו ע"י אחד ממייסדי הקיבוץ שנפטר לפני מספר שנים, שמוליק אבני. אחד מבתי המזווה מעוצב כעץ גדול, ולידו הסבר כתוב. וכך כותב בן הקיבוץ:

"הכנתי את המזווה במראה של עץ, כי העץ - גם אם באים עליו וכורתים אותו, הרי השורשים שלו נטועים עמוק באדמה, ואחרי תקופה, דווקא בגלל שגדעו אותו הוא יחזור לצמוח, ועוד יותר מבתחילה. גם עם ישראל, בכל דור ודור ניסו לכרות אותו, אבל הוא קם מחדש וצמח".

ממשיך הרב יאיר: "עמדתי שם במרכז הקיבוץ, כשסביבי המראות הנוראים, אבל התעודדתי. הרגשתי את הדברים כמעין נבואה על עתידו של קיבוץ בארי ועל עתידו של עם ישראל: אנחנו כמו המזווה בתוך העץ, אם ניסו לכרות אותנו חלילה - אנחנו נקום מחדש ונצמח.

"פגשתי בבארי סטודנט שלמד לפני מספר שנים במכללה במגמת קולנוע. לאחר סיום התואר הוא נסע לאירלנד ללמוד ולהתמחות במקצוע, ועם תחילת המלחמה חזר לארץ והתגייס למילואים. והנה אני פוגש אותו בהשגחה פרטית בחדר האוכל של בארי. הוא כל כך התרגש לראות אותי שם באמצע כל התופת".

החמס אשר בקרבך

"באחד הימים הראשונים למלחמה, יצאתי למבצעים עם ידידי השליח הרב חננאל פיזם. בימים אלו עוד היו חששות ממחבלים המסתתרים ברחבי העיר, ומדי פעם היו התרעות חמות ונדרשנו להיכנס מיד לבית ולנעול את עצמנו.

"הסתובבתי ברחבי העיר והגענו לרחבת העירייה. הייתה שם

רושם בל ימחה. השליח הרב יאיר רוזנטל עם קבוצת סטודנטים במוצאי שבת סליחות בבית המדרש הגדול ב-770

אתו איתי. אנחנו יוצאים ורואים את הלוחמים שולפים נשקים ומחפשים את מקור הירי. יחד עם עובדי העירייה וראש העיר נכנסנו לחדר ממוגן, כשאחת מעובדות העירייה פונה אלינו ומבקשת שנאמר פרק תהילים ונתפלל שנצא מכאן בחיים.

"בחוץ נשמעו צעקות רמות, עד שמישהו אמר: 'חזל"ש'. לאחר כמה רגעים הבנתי שהאירוע הסתיים בלא כלום. התברר כי כוח ביטחוני מסוים העלה רחפן צילום לאוויר מעל העירייה, וחיל מילואים ששהה בשטח חשב כי מדובר ברחפן של חמאס וירה לעברו, ומכך התחיל כל הבלגן..."

"נקל לשער את התחושה של החרדה מסביב, אך חשבת לעצמי: הרי למדנו מהבעל שם טוב שמכל דבר שרואים ושומעים צריך להפיק הוראה בעבודת השם, ומה אפשר ללמוד מהסיפור הזה? אולי אפשר לומר, שבכל אחד מאיתנו יש רחפן חשוד של חמאס, כזה שגורם לי לעזוב הכל ולרוץ לחדר ממוגן. יש חמאס המפחיד אותי מתפילה באריכות, ומסכל כל הנהגה טובה בעבודת השם; לפעמים יש לנו חשד מדומיין המונע אותנו מללמוד חסידות. אבל הכל הוא דמיון, לא אמיתי. כשאנחנו עושים מה שהקדוש ברוך הוא רוצה מאיתנו, איננו פוחדים מכל מיני חשדות מדומינים."

"המלחמה מתנהלת בשבועות בהם אנו קוראים על תולדותיו של אברהם אבינו. אדמו"ר הרש"ב, במאמר המפורסם 'ידעת-מוסקבה', מצטט את המדרש האומר כי כשאברהם אבינו רצה לעקוד את יצחק, השטן עיכב אותו והציג עצמו כנהר עמוק שלא ניתן לעבורו. אבל אברהם אבינו התחזק בביטחונו בהשם שציווה אותו לעקוד את בנו, ואי לכך העולם לא יכול לעכב אותו מלקיים את רצונו, וכך פוגג ומוסס את הנהר המדומיין והמשך בדרכו לקיים את מצוות השם. גם אנחנו צריכים לדעת שאם אנו עושים מה שה' דורש מאיתנו, כל הפחדים מתבררים כדמיונות וכשמתמסרים באמת - מצליחים."

ביחד ננצח

כבר שבועות שלמים שר' יאיר עסוק בדבר אחד בלבד: לעזור לכל יהודי הזקוק לעזרה. הוא פותח את היום בכפר חב"ד, מעמיס על רכבו ציוד ומזון רב, ויוצא דרומה אל החיילים והמשפחות. יום אחד הוא יוצא עם סטודנטים לשמח חיילים, ביום אחר הוא נוסע לבסיס נידח למסור לחייל עוגת יום הולדת, ובערב שבת הוא מיטלטל עם סירי ענק של חמין ללוחמים השוהים בקיבוצים.

"העיר שלי, שדרות", מספר הרב רוזנטל, "כמעט והתרוקנה מאדם, אך עדיין נשארו כמה אלפים המתגוררים בה וצריכים את עזרתנו. באחד הימים הלכתי לנחם את משפחתו של אחד השוטרים שנרצח בתחנת המשטרה בשדרות. הגעתי לבית ופגשתי את האלמנה והיתומים, עם סט תפילין בידי. לפתע אחד מהבנים קם ואומר: 'אני מכיר אותך ממכללת ספיר, אתה מציע לנו מידי פעם להניח תפילין'."

"יש כיום התעוררות עצומה בעם ישראל. הלבבות נפתחו, ואנשים רק מחפשים להתעודד ולהתקרב. נסעתי לאחרונה בנתיבי איילון בדרכי לבקר משפחות מכפר עזה השהות בקיבוץ שפיים. הכבישים שרק לפני שבועות בודדים כוסו בשלטים של מחנאות ופילוג, מבשרים היום על אחדות וניצחון. עם אחד."

"לנו, כחסיד חב"ד, יש שני דברים ללמוד מכך. האחד, לצאת למבצעים. כל אחד ואחד מאנ"ש צריך לצאת אל האנשים הקרובים אליו, ולהאיר אותם באור התורה והחסידות. אנשים פשוט מחכים שמישהו יבוא ויעודד אותם. הדבר השני הוא אחדות. אנחנו זקוקים היום לאחדות בתוכנו, בתוך קהל החסידים. אין שום סיבה לפירוד ולמחלוקת. כל פילוג שהוא, אפילו באצטלא של קנאת ה', מקומו לא במחננו. אנחנו צריכים להתאחד יחד כולם, ולפעול כאיש אחד להתגלות משיח צדקנו תכף ומיד".

בית מזוזה עם סיפור מיוחד. הממצא המרגש שהתגלה בקיבוץ בארי

קבוצה גדולה של חיילים ואזרחים, וכמובן ארגונים שונים של עזרה אזרחית. הסתובבנו בין הכוחות והצענו לאנשים להניח תפילין. לקראת שעת מנחה, נכנסנו לחדר צדדי בבניין העירייה ונעמדנו להתפלל מנחה. לפתע אנחנו שומעים צרורות של ירי ולאחר מכן צעקות. לא הבנתי במה מדובר, והתחלתי להרהר ביני לבין עצמי האם כדאי להישאר בתוך החדר ולנעול את עצמי, או דווקא לברוח החוצה. לפתע אנחנו שומעים צעקות והכרוז מודיע לכל הנוכחים בבניין לעבור לבניין ממול. ר' חננאל היה שקוע בתפילה ולא שם לב למתרחש, עד שפשוט משכתי

להט

השמה

וראונה

בקרואש

השלוחים של חב"ד בקמפוס פשטו על ריכוזי חיילי המילואים אשר המעגל הראשון שלהם הוא הסטודנטים מכל הקמפוסים בישראל, הביאו עמם ציוד מכל הבא ליד ובעיקר שמחה בטהרתה, אמונה איתנה ומצוות שבהן זיכו את החיילים

"בהשגחה פרטית סיימתי תפקיד כמפקד פלוגה במילואים לפני מספר חודשים", פותח את השיחה הרב לירז זעירא, שליח חב"ד בקמפוס מכללות ירושלים. "נכון לעכשיו אני פחות נצרך בגדוד בו שירתתי במשך שנים רבות. שאלתי את עצמי: מה התפקיד שלי במלחמה הזו? איפה אני יכול לתרום ולסייע?"

"המשימה הראשונית שלנו כשלוחים היא להרים את המורל ללוחמים, ולחזק בהם את האמונה והגאווה היהודית. כמו כן, יצרת שיתופים לעזרה בין הסטודנטים שלא גויסו לבין אלה שבחזית, מאחר שקיבלתי פניות רבות לסיוע מחבריי בעבר המשמשים כיום כקצינים לוחמים וכן מסטודנטים ממכרינו שגויסו למילואים. אחדים ביקשו אוכל, אחרים ביקשו ציוד. אבל בסופו של דבר, כולם רצו דבר אחד: חיזוק.

"אין דבר שמחזק יותר מערב מגבש, סביב 'מנגל' מושקע ומשביע, מוזיקה טובה לנשמה ושיחת עידוד רוחנית. יצאתי עם הסטודנטים

שלי בבסיסים רבים בכל חילות השדה, אויר יבשה וים, ללוחמי חוד ובסיסי תצפית, לאנשי מודיעין וסיירות - ולכולם הבאנו בשורה של חיזוק ועידוד. בכל בסיס שהגענו פתחנו עמדה מכובדת, הבאנו איתנו נגנים וצוות של מתנדבים מאנ"ש וכן סטודנטים שהפихו המון מצב רוח. דאגנו לחיילים לציוד נדרש: פנסים, סוללות, מטענים, ביגוד חם וכל טוב.

"ביקרנו בבסיסים רבים בקו האש: מגבול הלבנון ועד אילת, בצאלים ובעוטף עזה. זאת כי החברה שלנו, שפנו אלינו בבקשה לסיוע, מפוזרים בכל היחידות ובכל המיקומים.

"לאחר מספר ימי נסיעות, ראיתי כי נגמר לי מלאי הציציות שחילקנו לחיילים שחפצו בכך. ניסינו להשיג בכמה דרכים אך ללא הצלחה, עד שאחת הסטודנטיות שלנו, העוסקת בתפירה, הציעה לעזור. רכשנו חולצות ירוקות, הפכנו אותן לציציות כשרות ובסיוע בחורי ישיבה שבאו לקשור את הפתילות הצלחנו לחלק עוד מאה ציציות".

מהבסיס לבית חב"ד

הרב אהרן ליה, מהשלוחים בטכניון חיפה, מספר על הפעילות עם הסטודנטים והחיילים.

"עם פרוץ המערכה, עסקנו בעיקר בביקורים אצל חיילים ממכרינו בשטח. הבאנו להם אוכל וציוד, וכמובן גם תפילין וציציות. תוך כדי הביקורים הבנתי כמה גדולה השפעתם על החיילים. מלבד זאת,

נפעמנו לראות כמה גדולה ומשמעותית הפריסה של חב"ד בקמפוס בארץ. רבים מלוחמי המילואים הם סטודנטים בהווה או בעבר, ורובם ככולם מכירים את חברינו השלוחים מהקמפוסים השונים.

"בשטח מרגישים שמדובר בזמן מיוחד והיסטורי, וזה גורם לכולם לפתוח את הלב. אני מגיע לשטחי כינוס ופוגש את כל קצוות החברה. אנשים ממקומות שונים, בעלי עמדות פוליטיות מגוונות, וכעת כולם מכונסים במקום אחד למטרה אחת: לנצח. החיבור הזה שנוצר כאן, כמעט ולא יכול לקרות ברגעי שגרה. המפגשים האלו עם מאות חיילים בכל ערב, בגזרות שונות כאן באזור, מעוררים ומחזקים הן את החיילים הן את הסטודנטים שבאים איתנו. בשבוע אחד אני נמצא בגבול עזה, בגבול לבנון, במפקדות שונות וביחידות מיוחדות. אני מקווה מאוד שאנחנו בנקודות תפנית, ומכאן ולהבא נהיה הרבה יותר מאוחדים".

גם הרב לייזר קליין, השליח בקמפוס הנמל חיפה, מספר על התעוררות גדולה בקרב הסטודנטים אותם הוא מבקר בבסיסים השונים בהם הם מגויסים. "באחד הימים הגיע אלי לבית חב"ד בקמפוס סטודנט שניצל מהתופת בבארי. הוא גויס למילואים, ובאחד הימים כששוחרר למנוחה בביתו הגיע היישר מהבסיס לבית חב"ד וביקש להניח תפילין. לאחר מכן סיפר לי שזו הפעם הראשונה מאז חגיגת בר-המצווה שהוא עוטר תפילין לראשו..."

החקלאי שהתקש על השבת

"היופי בתקופה הזו זה לראות כיצד הסטודנטים בעצמם נהפכים ל'שלוחים', מספר הרב דוד שחר שליח גם הוא במכללות ירושלים. "סטודנטים רבים שלא גויסו למילואים מתנדבים ופועלים בכל רגע פנוי, והם עצמם יוצאים לחזית לחזק ולעודד את אחיהם. "באחד הבסיסים פגשנו בחייל מילואים הלומד אצלנו במכללה.

ולהעביר להם ציוד הכרחי - כוסות תרמיים, ביגוד חם, סוללות ועוד - הצלחנו להגיע אל תוככי הקיבוץ.

"עברנו בין הבתים השרופים והחרבים והמראות היו קשים מאוד. הרחובות הפורחים היו שוממים. ראיתי את מצב הרוח הקשה בו היו שרויים החיילים, וחשבתי מה עלי לעשות. גם המוזיקאים שהבאתי איתי לשמח ולעודד את החיילים, לא היו מסוגלים לנגן ולשיר במקום כזה.

"החלטתי לכנס את כולם ברחבת דשא בין הבתים. כשהתכנסו כולם, פתחתי ואמרתי לחיילים: אנחנו נמצאים במקום בו קטלו מחבלים ארורים את גופם של יהודים, אך את הנשמה הקדושה אי אפשר לגדוע. ברגעים הכי קשים מתגלה העצם והמקור, ואנחנו צריכים להיות בשמחה על כך שאנו יהודים. הנגנים התחילו לנגן 'עם ישראל חי', ואת-אט האווירה התרוממה. החיילים הניחו יד על כתף חבריהם, ונוצר מעגל גדול של ריקוד. כך, במשך שעה ארוכה, שוחחתי איתם על הזכות הגדולה שלהם, ועל הכוחות המיוחדים שיש בהם לעמוד איתנים ברגעים האלו ולשמור על ביטחון ישראל.

"יחד איתי הגיעה גם קבוצת סטודנטים מהאוניברסיטה, שרבים מהם אינם מניחים תפילין ביום-יום. היה מרגש לראות שבנוסף לחיילים, גם הסטודנטים המתנדבים רצו להניח תפילין. עברנו מבית לבית ובתוככי הבתים והחצרות, במקום בו נערכה המתקפה, הנחנו תפילין והכרזנו 'שמע ישראל'."

במהלך כל ימי הלחימה מקבל הרב כלב פניות מחיילים ממכריו הנמצאים בשטח, המבקשים ממנו לבוא ולחזק אותם ולעודד את רוחם. מלבד זאת, הוא דואג לחיילים גם לארוחות משביעות: "רבים מחיילי המילואים הנמצאים בשטח חיים ימים ארוכים על מנות-קרב. וכאשר אנחנו באים עם 'מנגל' ומצב-רוח, הדבר תורם להעלאת המורל של החיילים ולגיבוש של הכוח.

"זו תקופה מיוחדת", מסיים הרב כלב את השיחה במסר מעודד. "אנחנו רואים את התרוממות הרוח בכל חלקי העם, את ההתנדבות ואת האהוה. גם הזהות היהודית מתעוררת. ואת כל זה רואים במיוחד כאשר מבקרים את החיילים בצבא: מאות אלפי חיילים מילואים, מכל גווי הקשת בחברה הישראלית, יצאו מהבית ועזבו את המשפחה במטרה אחת - להגן על עם ישראל".

כששמע שאנו מבקרים בבסיס, הוא מיד שם פעמיו אלינו. דאגנו לו לאוכל חם וציוד, וכמוכן מיד יצאנו בריקוד חסידי. הוא סיפר לי שברגעים אלו ממש נמצאות בביתו מתנדבות מהחמ"ל של חב"ד בקמפוס ומעסיקות את ילדיו.

"בנוסף, פנו אלינו חקלאים מיישובי העוטף שצריכים סיוע בקטיף. פרסמנו את ההתנדבות ונרשמו סטודנטים רבים, גם כאלה שבימי שגרה אינם משתתפים בפעילויות של חב"ד בקמפוס. הסטודנטים הגיעו לאחד מיישובי הדרום וסייעו יום שלם בקטיף. בתום יום העבודה פנו הסטודנטים לחקלאי ואמרו לו כי יוכלו לבוא גם למחרת, ביום שישי, לסייע לו וגם ביום שבת. החקלאי, עובד-אדמה מאמין, אמר להם: התורה אומרת 'שבת - וינפש', שבת אני לא עובד..."

"בהתחלה הם לא הבינו את דבריו. הם ניסו להתווכח: אתה עומד בפני נזק כלכלי, גם כך עקב המחסור בעובדים אינך משתלט על הקטיף וכל זוג ידיים עובדות יכולות להציל אותך, אתה עלול לספוג נזק גדול... אך החקלאי נותר בשלו: 'שבת - וינפש'. ההתעקשות שלו על ערכי התורה והמצוות הותירה עליהם רושם גדול."

על חורבות בארי

"כשבוע לאחר המתקפה הנוראה, באנו לבקר סטודנטים שלנו המשרתים כעת באבטחת קיבוץ בארי", מספר הרב דניאל כלב מהאוניברסיטה העברית בירושלים. "כעיקרון, המקום הוכרז כשטח צבאי סגור ולא נתנו לאף אחד מבחוץ להיכנס לתוכו, שעה שכוחות הביטחון והחילוץ עוד היו עסוקים באבטחת השטח ובזיהוי החללים. אך מאחר שקבוצת החיילים ממכרנו ביקשה רשות שנבוא לבקרם

סיירת החיזוק והשמחה

שביבים מהסיירת המגיעה אל הלוחמים הבודדים בנקודות הנידחות ביותר

חיזוק ואמונה, הזמרים ישי ריבו, אביתר בנאי, יונתן רזאל ושולי רנד.

בנוסף, קיים הארגון כ-60 אירועים שונים של שיעורי תורה, הפרשת חלה והרצאות של אנשי מקצוע בבסיסים שונים בארץ, כשבסך הכל השתתפו בשלל הפעילויות למעלה מ-30 אלף חיילים.

אירוע מרגש במיוחד התקיים בבסיס פיקוד העורף ברמלה. אל הבסיס הגיעו אלף מחיילי הפיקוד, והשתתפו בו גם חיילים לוחמים ששהו בבסיס זיקים בבוקר שמחת תורה, עת פרצה המלחמה. באירוע השתתפו גם רב היחידה ויו"ר מחנה משותף הרב משה שילת.

במהלך האירוע עלתה לבמה משפחת אלון מכוכב השחר, שנסעה לבסיס זיקים כדי לשהות עם החיילים בחג ולשמח אותם מטעם ארגון 'מחנה משותף'. הם סיפרו בהתרגשות על השעות הראשונות של הלחימה במוצב, ועל גבורת הלוחמים מול המחבלים הארורים.

חיילים, יושבים ומדברים, מעודדים ועוזרים. "המפגש האישי עם חייל במקום מרוחק, שכבר כמה ימים חי על מנות-קרב הרחק מהמשפחה, הוא מיוחד ומרגש", מתאר הרב אריק מלכיאלי, שעשה בשבועות האחרונים אלפי קילומטרים בכל הארץ. "לא אחת, החיילים מבקשים ממני למסור הודעה למשפחה או להעביר חבילה, ובתנאים עם השלוחים מכל הארץ אנו עוזרים ומסייעים להם.

"יצאנו במבצע של חלוקת ציציות וספרי תהילים קטנים לכל חייל. למעלה מ-20 אלף יחידות חולקו בכל הארץ. החיילים ממש שמחים לקבל את ספר התהילים ומרגישים בכך מוגנים יותר. החיילים גם מתרגשים מהמתנדבים שבאו מהו"ל במיוחד כדי להיות איתם ולשמח אותם.

ויש גם רגעים קטנים של עזרה וסיוע: "באחד הביקורים במוצב בצפון, ראיתי חייל יושב בפינה ובוכה. ניגשתי אליו וישבתי איתו שעה ארוכה, לשמוע את אשר על ליבו. עודדתי את רוחו ואמרת לו דברי חיזוק".

א
חד הדברים החשובים במלחמה הוא המורל הלאומי. החיילים הנמצאים רחוק מהבית, ושגרת יומם מלווה בפעילויות קשות ומסוכנות, שמחים מאוד לקבל זריקת עידוד גשמית או רוחנית.

המתנדבים של ארגון 'מחנה משותף' יוצאים בשבועות האחרונים למאות בסיסים, כשאליהם מצטרפת קבוצת מתנדבים מארצות-הברית ומאירופה, צעירים יהודים שטסו במיוחד לארץ בימים אלו כדי לעודד ולשמח את החיילים. יחד הם נוסעים לצפון ולדרום, לנקודות נידחות בהן יש אפילו מספר ספרתי של

הופעות של חיזוק

במהלך ימי המלחמה זכו החיילים שבשטח, בסדיר ובמילואים, לסדרת הופעות מיוחדת בהשתתפות מיטב האמנים והזמרים, ששימחו אותם בבסיסים והעניקו להם כוחות לקראת המשך הלחימה. ארגון 'מחנה משותף' הסתובב בבסיסים השונים עם משאית-ענק, והקים במקומות הנידחים והמאולתרים ביותר במה מפוארת, עליה עלו ושרו שירי

